

Mál nr. 161/2014**M****og V v/ frjálsrar ábyrgðartryggingar A.****Meðábyrgð tjónþola vegna vinnuslyss 16. maí 2008.****Gögn.**

1. Málskot móttengið 23. maí 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 18. júní 2014 ásamt fylgiskjali með „gullnu reglum“ A.

Málsatvik.

Samkvæmt tilkynningu um slys til Tryggingastofnunar ríkisins, sem undirrituð var af M dags. 1. desember 2008, hlaut M líkamstjón í vinnuslysi þann 16. maí 2008. Líkamstjónið varð þegar rafbíl var ekið aftur á bak þannig að hönd M klemmdist milli hurðar og veggs. Nánar tiltekið kallaði M á samstarfsmann sinn til hjálpar til að koma rafbíl á vinnustaðnum í gang eftir að hún hafði árangurslaust reynt að gera það sjálf. M tók sér stöðu þannig að hún hélt við hurð bílsins á meðan samstarfsmaður hennar settist við stjórn hans. Þegar bíllinn fór af stað rann hann aftur á bak með fyrrgreindum afleiðingum. Skv. yfirlýsingu V er ekki ágreiningur um skaðabótaábyrgð A vegna slyssins heldur ágreiningur um hvort háttsemi M feli í sér meðábyrgð af hennar hálfu. Ekki var framkvæmd rannsókn af hálfu Vinnueftirlitsins vegna slyssins eða lögreglurannsókn.

Ekki er nauðsynlegt að tilgreina rök M fyrir skaðabótaábyrgð A þar sem V hefur fallist á bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu A. Hvað varðar ætlaða meðábyrgð M telur hún að skilyrði hennar séu ekki uppfyllt. A hafi vanrækt að tilkynna slysið við Vinnueftirlitsins og verði að bera hallann af því. Einnig hafnar M því að hafa brotið gegn verklagsreglum A um verk nálægt vinnuvélum en hún hafi þurft að gera ráðstafanir til að laga rafbílinn til að geta haldið áfram að sinna verkefnum sínum á vegum A. Einnig bendir M á að hún hafi starfað í stuttan tíma fyrir V, verkið hafi ekki verið einfalt og verði V að bera hallann af því. V telur að M hafi brotið gegn verklagsreglu A um að engin vinna megi fara fram innan 3 metra frá vinnuvél í notkun án þess að gera viðeigandi ráðstafanir. V telur að M hafi átt að vera ljóst að setja hönd á farartæki sem var verið að reyna að gangsetja fæli í sér hættu að farartækið færi af stað. M hefði verið nær að standa í hæfilegri fjarlægð á meðan verið var að gangsetja rafbílinn. Af þessum ástæðum telur V að M eigi að bera helming tjónsins sjálf vegna meðábyrgðar.

Álit.

Ágreiningur í málinu snýr einungis að því hvort M eigi að bera hluta líkamstjóns síns sjálf vegna meðábyrgðar. Það nægir að M hafi sýnt einfalt gáleysi til að hún beri hluta tjónsins sjálf vegna meðábyrgðar. Í því samhengi verður að líta til þess að M valdi staðsetningu sína sjálf við rafbíl sem annar stjórnaði. Miðað við lýsingar af vettvangi af aðstæðum verður að ætla að M hafi mátt vera ljóst að staðsetning hennar gæti verið hættuleg m.t.t. þess að rafbíllinn færðist úr stað. Ekki þykir skipta máli að M hafi starfað stutt hjá A en ályktun sem þessi er einföld. Með hliðsjón af gáleysi M telst rétt að hún beri þriðjung tjóns síns vegna meðábyrgðar.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum fyrir líkamstjón úr ábyrgðartryggingu A hjá V en ber þriðjung tjóns síns sjálf vegna meðábyrgðar.

Reykjavík 3. júlí 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.